

НАШЕ

ЖИТТЯ

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 39 (530)

Субота, 1 жовтня 1977 року

Ціна 2 коп.

ЗАСІДАННЯ КОНСТИТУЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

27 вересня в Кремлі під головуванням товариша Л. І. Брежнєва — Голови Конституційної комісії, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР відбулося чергове засідання Конституційної комісії. Обговорено підсумки роботи комісії і проект Конституції СРСР з пропозиціями і поправками, які надійшли в ході всенародного обговорення.

На засіданні виступив товариш Л. І. Брежнєв. Комісія, сказав Л. І. Брежнєв, провела велику творчу і плідну роботу. Вона стала неможов організуючим началом всієї роботи, зв'язаної з підготовкою Конституції СРСР. А робота ця проведена, як ви самі знаєте, чимала. Вся партія, весь радянський народ брали участь в обговоренні Основного Закону нашої держави. І головним висновком з усієї проведеної нами роботи в цій галузі, мені здається, є те, що ще раз наша партія і наш народ продемонстрували величезну монолітну єдність, глибоку зацікавленість в успішному розв'язанні головних завдань будівництва комунізму.

Ви пам'ятаєте, що чотири місяці тому Конституційна комісія подала до Президії Верховної Ради СРСР проект Конституції СРСР. Сьогодні ми маємо підбити підсумки роботи нашої комісії і вирішити питання про уточнення і доповнення проекту Конституції з урахуванням пропозицій, які надійшли в ході його всенародного обговорення.

Радянський народ палко схвалив зміст поданого на його розгляд документа.

Пропозиції, які стосуються безпосередньо тексту проекту Конституції, були докладно вивчені в секретаріаті Конституційної комісії. До роботи секретаріату були залучені визначні партійні і радянські працівники, вчені — спеціалісти в різних галузях науки, працівники державних установ і громадських організацій. Жодна пропозиція, жодне зауваження не були залишені без уваги.

На основі детальної і копійної роботи сформульовано рекомендації щодо тих поправок, які слід було б включити до проекту Конституції, а також міркування, по яких деякі поправки не можуть бути прийняті.

Більшість поправок має характер уточнень і доповнень, редакційної правки тексту. Але деякі вносять поліпшення і по суті. У цілому можна сказати, що проект збагачений колективним досвідом мільйонів радянських людей, підкреслив товариш Л. І. Брежнєв.

Товариш Л. І. Брежнєв охарактеризував далі зміст і значення найважливіших поправок у тексті проекту Конституції, які рекомендуються з урахуванням пропозицій, що надійшли від громадян у ході всенародного обговорення. Вони стосуються, зокрема, таких галузей, як роль праці при соціалізмі, дбайливе ставлення до соціалістичної власності, дальший розвиток соціалістичної демократії.

Тов. Л. І. Брежнєв розповів також про те, що деякі з одержаних пропозицій прийняті бути не можуть — або через те, що вони повторюють ни-

шніне законодавство, мають надто детальний для Основного Закону характер чи повинні враховуватись у практичній роботі, або через те, що вони неприйнятні по суті.

Л. І. Брежнєв висловив надію, що комісія схвалить пропоновані зміни в проекті Конституції.

Наприкінці товариш Л. І. Брежнєв сказав: У процесі підготовки проекту Конституції, а потім узагальнення і врахування пропозицій громадян, які надходять, проведено величезну, копійку і політично важливу роботу. До неї було залучено і наших керівних товаришів на чолі з секретарями ЦК партії, і працівників апарату ЦК КПРС, ряду державних органів і громадських організацій, визначних учених — спеціалістів у галузі права та інших галузей знання.

Від імені Конституційної комісії її голова висловив вдячність усім цим товаришам.

Потім виступив кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС Б. М. Пономарьов, який розповів про роботу секретаріату Конституційної комісії. Він повідомив про поправки, внесені на останньому етапі роботи над проектом Конституції.

В обговорюваному питанні виступили Голова Президії Верховної Ради Білоруської РСР Герой Соціалістичної Праці І. Є. Поляков, віцепрезидент Академії наук СРСР академік П. М. Федосєєв, тжаль Московської бавовняної фабрики імені М. В. Фрунзе Герой Соціалістичної Праці М. С. Іваннікова, голова виконкому Вінницької області депутатів трудящих Герой Соціалістичної Праці В. М. Кавун, голова Верховного суду СРСР Л. М. Смирнов. Вони підтримали міркування, викладені у виступі Голови Конституційної комісії товариша Л. І. Брежнєва. Промовці одностайно відзначили, що всенародне обговорення дасть змогу збагатити проект нового Основного Закону колективним досвідом робітників, колгоспників, інтелігенції, всього радянського народу.

Члени Конституційної комісії навели приклади високої трудової і політичної активності радянських людей, викликані обговоренням проекту Конституції, їх рішучістю успішно виконати рішення XXV з'їзду КПРС, відзначити 60-річчя Великого Жовтня новими виробничими досягненнями.

Конституційна комісія вирішила: Повністю погодитись з положеннями і висновками, викладеними в повідомленні Голови Конституційної комісії тов. Л. І. Брежнєва про підсумки всенародного обговорення проекту Конституції СРСР.

Схвалити проект Конституції (Основного Закону) Союзу Радянських Соціалістичних Республік з уточненнями, доповненнями і поправками, внесеними за підсумками його всенародного обговорення.

Внести проект Конституції СРСР на розгляд Президії Верховної Ради СРСР для наступного внесення його на розгляд позачергової сьомої сесії Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання. (ТАРС).

Виступаючи розповіли про досягнення Українського товариства глухих за роки його існування, про підготовку до 60-річчя Великого Жовтня.

Потім відбувся парад фізкультурників, концерт учасників художньої самодіяльності. Проводились ігри, танці, демонструвались любительські фільми.

Г. ВІКТОРОВА.

ЮВІЛЕЙНІЙ ВАХТІ —
УДАРНИЙ ФІНІШ

Кожен день наближає нас до знаменної дати — 60-річчя Великого Жовтня. І чим ближчим стає ювілей Батьківщини, тим вище наростає хвиля політичного піднесення і трудового ентузіазму. Радянські люди — напередодні позачергової сьомої сесії Верховної Ради СРСР, що розгляне проект Основного Закону нашої держави, ще вище піднесли активність у праці. Вони прагнуть використати кожен новий день з максимальною користю, зробити свій гідний внесок у загальний подарунок всенародному святу.

Яскравим підтвердженням цього є патріотична ініціатива колективів промислових підприємств, колгоспів, радгоспів і будов Наро-Фомінського району Московської області, що вирішили зробити кожен день, який залишився до знаменної дати, днем ударної праці, високої ефективності та відмінної якості.

Звістка про трудове починання робітників і колгоспників підмосковного району облетіла всю країну. З листом до Наро-Фомінського міськкому КПРС, виконкому міськради і міськкому ВЛКСМ звернувся Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР товариш Л. І. Брежнєв. «Ваш бойовий девіз у змаганні «Ювілейній вахті — ударний фініш!» — говориться у листі, — палко підхоплений трудовими колективами Московської області і, певен, знайде масове поширення у країні».

За прикладом нарфомінців нового розмаху набуває передювілейне соціалістичне змагання на підприємствах та виробничих об'єднаннях нашого Товариства, в компактних групах глухих на державних заводах і фабриках, у сільській місцевості. Колективи трудівників переглядають раніше взяті зобов'язання по випуску додаткової продукції на честь 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Так, швейники Конотопського УВП десятимісячне завдання другого року десятої п'ятирічки по випуску спецодягу вирішили завершити на три робочих дні раніше, ніж передбачалося річним зобов'язанням.

За дострокове виконання десятимісячної програми широко розгорнули передювілейне змагання також трудівники Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт», Івано-Франківського, Дніпропетровського та багатьох інших УВП.

Змагання під девізом: «Особисті дворічні завдання — до 7 листопада 1977 року», ініціаторами якого стали трудівники Кам'янець-Подільського УВП, набрало в нашому Товаристві масового руху. Нині сотні трудівників, виконуючи підвищені соціалістичні зобов'язання, вже завершили завдання двох років п'ятирічки. Наприклад, на Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт» з дворічною виробничою програмою справились 200 чоловік. Тепер на них рівняються інші члени нашого Товариства.

Йти далі, неодмінно домагатися більшого. Так учив нас великий Ленін, так вчить лєнінська партія. І наш обов'язок домагатися нових трудових здобутків у справі збільшення випуску продукції, підвищення її якості, щоб ознаменувати 60-річний ювілей Радянської держави новими успіхами в зміцненні економіки, розвитку культури.

Велику роль у розповсюдженні масового руху «Ювілейній вахті — ударний фініш!», поруч з партійними організаціями, покликані відіграти також місцеві комітети профспілки, комсомольські та первинні організації УТОГ учбово-виробничих підприємств та об'єднань Товариства, компактних груп глухих на державних заводах і фабриках, у сільській місцевості. Творчу енергію членів УТОГ необхідно спрямовувати на розв'язання конкретних актуальних завдань на кожному підприємстві, на кожному робочому місці.

До ювілею першої в світі соціалістичної революції залишаються лічені дні. Отож необхідно організувати справу так, щоб кожна година, кожна робоча хвилина дали максимальну віддачу.

Ударна праця — найкращий подарунок членів Товариства 60-річчю Великого Жовтня!

ВСІ — НА ЖОВТНЕВІЙ СУБОТНИК!

Трудівники столиці нашої Батьківщини — орденоносці Москви виступили з новою патріотичною ініціативою. Вони звернулись із закликом провести 15 жовтня масовий суботник на честь 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

На цей заклик палко відгукнулись трудові колективи Радянської України. На мітингах і зборах, що проходять у ці дні, трудящі висловлюють свою готовність внести новий вклад у підготовку до ювілею Жовтня, привести в порядок вулиці і площі міст і селищ, збагатити їх зелене вбрання, збудувати нові дитячі і спортивні майданчики.

Київ. Конкретні соціалістичні зобов'язання на день суботника було взято на багатолюдному мітингу, який відбувся в Київському авіаційному об'єднанні імені 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Палко підтримуючи почин москвичів, борючись за перетворення Києва в місто високопродуктивної праці, високої культури і зраз-

кового громадського порядку, — за явила на мітинг робітниця Г. І. Бортун, — ми 15 жовтня з найбільшою віддачею попрацюємо на впорядкуванні території підприємства і всього мікрорайону.

Великі мітинги відбулись також в багатьох інших трудових колективах міста.

Донецьк. Виступаючи на мітингу в доменному цеху металургійного заводу імені В. І. Леніна, старший горновий Герой Соціалістичної Праці В. Я. Зинь'єв сказав:

— Я і мої товариші по роботі схвалюємо і підтримуємо патріотичний почин москвичів про проведення масового суботника на честь 60-річчя Великого Жовтня.

На зборах в інших цехах заводу вирішено, що 15 жовтня тисячі донецьких металургів візьмуть участь у впорядкуванні заводської території.

Мітинги на підтримку жовтневого суботника відбулись на шахтах, заводах, будовах у Жданові, Макіївці, Горлівці та інших містах області. (РАТАУ).

Міжнародний день глухих

У Палаці культури імені А. В. Луначарського відбувся вечір, присвячений Міжнародному дню глухих. У культзакладі зібрались трудівники Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», робітники компактних груп державних підприємств столиці України, ветерани Товариства.

На вечорі виступили: голова Київського об'єднання УТОГ Г. М. Мережка, директор Науково-методичного кабінету клубної роботи І. А. Сапожников, голова міськвідділу УТОГ С. М. Губкін, вчителька школи-інтернату для глухих дітей М. Н. Діба.

ЗАВТРА — ДЕНЬ УЧИТЕЛЯ

3 святом, педагоги!

Більш як дві з половиною тисячі сурдопедагогів і вихователів спецшкіл-інтернатів України озброєні досягненнями сучасної педагогічної науки, успішно ведуть повсякденну роботу в підготовці глухих дітей до активного життя і трудової діяльності.

Залишаючи стіни рідної школи, кожен вихованець надовго запам'ятовує світлий образ першого наставника. З вдячністю він згадує тих, хто доклав чимало зусиль, щоб розширити перед ним горизонти пізнання навколишнього світу, навчив любити працю —

джерело достатку і багатства нашої Батьківщини.

На фото: група сурдопедагогів Миколаївської спецшколи-інтернату для глухих дітей (зліва направо) Л. М. Шершньова — завідувача слуховим кабінетом, В. І. Івакіна — вчителька II-го класу, М. Ф. Назаревська — викладач хімії та біології, Л. Л. Постолатій — заступник директора з навчально-виховної роботи, М. П. Решетняк — завуч школи і А. С. Чаленко — вчителька VII класу.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ЗНАННЯ — КЛЮЧ ДО УСПІХУ

Успішне виконання виробничих планів і зобов'язань десятої п'ятирічки великою мірою залежить від політичної зрілості трудівників, їх умінь по-державному оцінювати значення того чи іншого господарського заходу, бачити перед собою перспективу. Ось чому партійна організація і адміністрація Івано-Франківського учбово-виробничого підприємства надають великого значення політичній та економічній освіті робітників, інженерно-технічних працівників і службовців.

Про значні успіхи в цій справі говорить минулий навчальний рік. У всіх ланках системи політичної та економічної освіти центральне місце зайняло поглиблене вивчення доповіді товариша Л. І. Брежнєва на XXV з'їзді КПРС «Звіт Центрального Комітету КПРС і чергові завдання партії», матеріалів жовтневого (1976 р.) і травневого (1976 р.) Пленумів ЦК КПРС та інших важливих партійних документів.

Працювало у нас три школи і один гурток, в яких навчалось 84 слухачі. Зокрема, слід відзначити школу економічних знань, якою було охоплено 26 осіб. Навчання тут проводилося за темою «Основи керівництва виробництвом». Всі слухачі активно відвідували заняття і успішно склали заліки. Особливо відзначились у навчанні старший майстер швейного цеху Н. С. Жук, наладчик швейного обладнання Я. В. Кубай, колишній бригадир закрийного цеху З. В. Неженець та інші.

У школі основ марксизму-ленізму вивчалась тема «Політика КПРС — марксизм-ленізм в дії», в школі комуністичної праці — тема «Соціалізм і праця», в комсомольському гуртку — «Актуальні

питання політики КПРС». Особливо високу активність проявили на заняттях такі слухачі, як старший бухгалтер Н. Д. Козій, технолог Л. А. Майковська, старший технолог О. В. Луцишина, робітники М. М. Щербій, Б. Г. Вовк, М. В. Бариляк, Л. І. Волковицька та інші.

Немає сумніву в тому, що ще на вищому теоретичному, методичному і організаційному рівні проходять навчання в системі політичної та економічної освіти у 1977—78 навчальному році. Адже цьому передувала старанна підготовка. На засіданні партійного бюро було своєчасно затверджено пропагандистів. Це комуністи П. Г. Анашкіна, М. Г. Заковиріна, кандидат в члени КПРС Л. А. Майковська, О. В. Луцишина. Всі вони мають вищу освіту і значний досвід масово-політичної роботи, зокрема, добре зарекомендували себе у проведенні навчання в минулому та в попередні роки. Заздалегідь були складені та затверджені списки слухачів усіх ланок навчання, придбана відповідна література.

У нинішньому році в школі економічних знань вивчатиметься тема: «Соціалізм і праця», в школі комуністичної праці — «Актуальні питання політики КПРС».

Нинішній рік — це рік 60-річного ювілею Великого Жовтня, рік прийняття нової Конституції СРСР. Отже, завдання пропагандистів у новому навчальному році полягають у тому, щоб приділити цим питанням особливу увагу, показати слухачам велич перетворень, які відбулися в нашій країні за 60 років Радянської влади.

В. МУЛЯР,
секретар парторганізації
Івано-Франківського УВП.

Слюсарів-складальників цеху вимірвальних приладів Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» Анатолія Лисака і Вячеслава Литовченка знають як передових виробничників.

Анатолій Лисак працює на підприємстві з 1966 року. За цей час він став спеціалістом високої кваліфікації, ударником комуністичної праці, виконує виробничі завдання на 160—170 процентів.

Вячеслав Литовченко теж працює на КДВО «Контакт» уже десять років. Він, як і його товариш, перевищує виробничі завдання. Вячеслав бореться за присвоєння звання ударника комуністичної праці.

На знімку: (зліва направо) Анатолія Лисак і Вячеслав Литовченко.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Комсомолка Ольга Рудик чотири роки трудиться швачкою-мотористкою на Лубенському учбово-виробничому підприємстві. Роботу свою виконує якісно, добре володіє суміжними професіями, місяць у місяць перевищує виробничі норми. Їй присвоєно звання ударниці комуністичної праці.

До 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції Ольга Рудик взяла підвищені соціалістичні зобов'язання. Швачка-мотористка докладає всіх зусиль, щоб достроково виконати їх і гідно зустріти славний ювілей.

На фото: Ольга Рудик за роботою.

Фото. В. ВАСИЛЕНКА.

ВАРТО ЗАПОЗИЧИТИ

МОЛОДІЖНИЙ ШТАБ ДІЄ

З весни цього року на Запорізькому УВП діє «Штаб трудової вахти».

Ідею створення такого штабу подав секретар партійної організації підприємства В. Г. Чайка. Адміністрація, місцевий комітет профспілки, комітет комсомолу підприємства підтримали його ініціативу.

До складу штабу ввійшли інженер Г. В. Шумко, молоді виробничники трьох цехів — токаря-автоматник В. Г. Марченко, слюсар-складальник А. П. Минко і слюсар-ремонтник А. М. Кісенко. Якось у цеху зустрілись Шумко і Минко.

— Галино Василенко, — сказав Анатолій, — електромеханічний цех неритмічно подає оснастку. Може випустимо «Блискавку»?

— Поки що не треба. Скажи Кісенку, щоб вивинив, у чому справа. Це ж його цех.

До випуску «Блискавки» рідко доводиться вдаватися. Кожен член штабу енергійно діє на своїй ділянці, намагається швидко усунути виявлені недоліки.

Галина Шумко за спеціальним графіком стежить за роботою цехів. Якщо виникають десь перебої у випуску деталей, штамів, пресформ, то вона повідомляє того чи іншого члена штабу, а останній вживає заходів.

Відрядно й те, що всі члени штабу молоді і старанно виконують свої доручення.

С. МОРДУШЕНКО.

м. Запоріжжя.

ЗА КІЛЬКІСТЬ І ЯКІСТЬ

З великим піднесенням трудиться в ювілейному році десятої п'ятирічки колектив Чернівецького УВП. У другому кварталі підприємство вибороло третє місце у соціалістичному змаганні підприємств УТОГ.

Вагомий вклад у це досягнення зробили передовики виробництва, ударники комуністичної праці плетильниця Н. Ф. Гончарук, бригадир зміни швейної ділянки А. Д. Бондаренко, пакувальниця І. І. Федорович, швачки-мотористки Р. А. Кушнір та О. М. Халатурник, змішаний майстер А. І. Маргач, слюсар С. В. Шістка.

Велику увагу приділяє колектив

підвищенню якості продукції, ефективності виробництва. Про значні успіхи в цьому напрямку говорить той факт, що підприємство не одержує рекламаций на реалізовану продукцію. Два плетільних виробів підготовлені до присудження державного Знака якості.

Наближається знаменна дата в житті радянського народу — 60-річчя Великого Жовтня. Колектив УВП готується відзначити її значним підвищенням кількості і якісних показників у своїй роботі, достроковим виконанням взятих на честь свята соціалістичних зобов'язань.

Г. ВЛАСОВ.

ВИХОВАННЮ — КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД

РОЗВИВАЄМО ДУХОВНІ ЗАПИТИ

Вільний час — це суспільне багатство, якщо він використовується в інтересах загального розвитку людини, її здібностей та для ще більшого примноження матеріального і духовного потенціалу всього радянського суспільства. Ці слова Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва стали девізом у роботі культурно-просвітських Будинку культури та всієї Львівщини.

Адже від того, як організовано відпочинок людей у значній мірі залежить їх настрій та продуктивність праці.

За останній час у нашому культзакладі великої популярності набули клуби за інтересами. Їх робота, як ніяка інша форма культосвітньої діяльності, найбільш покликана адресувати заходи певній категорії людей з різними духовними запитами.

Клуби за інтересами — це громадська трибуна. Тут формується світогляд молодого покоління, виховуються естетичні смаки.

Діяльність багатьох таких клубів свідчить про їх позитивний вплив на формування і розвиток світогляду багатьох відвідувачів культзакладу. Особливо великого значення набули клуби військово-патріотичної та інтернаціональної тематики. Ще недавно в нас діяли: «Клуб революційних, бойових традицій», «Шляхами героїв, шляхами батьків», «Клуб імені Ярослава Галана», «Нас водила молодість».

Проаналізувавши їх роботу, рада Будинку культури вирішила, що найбільш доцільно зосередити увагу і посилити роботу одного-двох клубів. Тепер в культзакладі великим успіхом і популярністю користується громадсько-політичний клуб імені Ярослава Галана. Названий іменем борця за справедливість і щастя людей, клуб повністю виправдовує свою назву. Ярослав Галан наш земляк, і дуже багато місць на Львівщині пов'язано з його ім'ям. Члени клубу — гідні продовжувачі справи великого письменника-борця. На організаційному засіданні було обрано раду, до складу якої ввійшли члени організації товариства «Знання», працівники швейного підприємства «Силует», викладачі школи-інтернату для глухих дітей. Очолила клуб член КПРС, голова міськвідділу УТОГ М. Н. Третякова.

Перше засідання клубу було

присвячене пам'яті Ярослава Галана, яке пройшло у формі тематичного вечора. З цікавою розповіддю про життя і діяльність письменника виступив працівник музею-квартири Я. Галана у Львові Я. С. Безгребельний. Наступні засідання клубу були присвячені темі: «Українські буржуазні націоналісти — вороги українського народу», де розглянуто факти з літератури та періодичної преси, з життя, які розповідають про злочини буржуазних націоналістів.

Багато зусиль докладає рада клубу до того, щоб ці заходи стали змістовними і цікавими. Тепер члени ради клубу імені Я. Галана у своїх виступах використовують живі приклади, цікаві факти, кінофільми відповідної тематики, наочні посібники.

Великою популярністю користується у відвідувачів нашого Будинку культури також і «Клуб допитливих». Його мета — постійна інформація членів Товариства про важливі події в країні та за рубежом, про досягнення науки, техніки, культури, спорту.

У клубі допитливих часто проводяться зустрічі з цікавими людьми, винахідниками, раціоналізаторами, поетами, письменниками, акторами та іншими. Дуже змістовною і цікавою стала зустріч з львівським поетом — членом Спілки письменників УРСР Василем Колодієм. Поета схвилювала доля членів Товариства, життя наших відвідувачів. У кінці зустрічі він подарував членам УТОГ вірш «Мова сердець». Тепер поет Василь Колодій постійний член клубу.

Одним з важливих завдань «Клубу допитливих» є пропаганда передового досвіду, обмін виробничими «секретами» передовиків. Серед членів правління клубу — люди різних спеціальностей. Це робітник заводу А. Н. Пінчук, швея підприємства «Силует» Н. І. Рябокіна, член товариства «Знання» І. П. Криль, заступник директора підприємства «Силует» Л. М. Бараш. Заняття в клубі проводяться двічі на місяць, під час яких демонструються діафільми, діапозитиви. Члени клубу організовують різноманітні виставки.

Значну увагу звертаємо на інтернаціональне виховання молоді. Ось уже який рік підряд в нашому культзакладі діє клуб інтернаціонального дружини — «Інтер-77». Його організаторами стали студенти Львівського медінституту, що

шефтують над підприємством «Силует» і нашим Будинком культури. В інституті навчається багато молоді з країн Африки та соціалістичної співдружності. Тому основною метою і завданням цього клубу є розвиток інтернаціональних відносин з молоддю різних країн, збагачення членів УТОГ знаннями про соціальне становище трудящих в країнах капіталу, про життя людей за рубежом.

Зустрічі з іноземними студентами, що навчаються в СРСР, допомагають виховувати у відвідувачів почуття пролетарського інтернаціоналізму і радянського патріотизму. Наведу такий приклад. У Львівському медінституті навчається Хрістофіс Хрістомос. На засіданні клубу він розповів про тяжкі дні, що їх переживає Чилі, про подробиці державного перевороту, про діяльність Компартії Чилі, яка у важких умовах підпілля продовжує боротьбу.

Учасники естрадного гуртка Будинку культури показали композицію: «Ми з тобою, Чилі!». Вечір пройшов в теплій і дружній обстановці. Відвідувачі Будинку культури дізналися багато цікавого з життя трудового народу латиноамериканської країни.

У клубі «Інтер — 77» захоплено проходять вечори поезії різних країн, екскурсії, виїзди по історичних місцях.

Тепло, задушевно пройшла зустріч з групою глухих Польської Народної Республіки, що перебувала у Львові по туристських путівках. Планом роботи клубу «Інтер — 77» накреслено налагодити зв'язки з членами товариств глухих союзних республік: обмін фотографіями, листами. Це допоможе членам УТОГ збагачувати інтернаціональні зв'язки.

Клуби в даному розумінні слова, як писала Н. К. Круська, відрізняються тим, що вони, пробуджують ініціативу, ідею об'єднують, вимагають активності. Ці слова характеризують суть об'єднань за інтересами — найкращих організаторів розумного і корисного дозвілля, цікавої форми виховання відвідувачів.

Різномісна діяльність клубів за інтересами, зростання їх кількості — яскраве свідчення того, що цій цікавій формі культосвітньої діяльності жити і розвиватися.

В. ПАВЛЕНКО,
директор Львівського
будинку культури.

Працівники експериментального цеху Харківського УВП-2 розробили нові моделі жіночих і чоловічих курток на 1978 рік, які одержали високу оцінку на республіканському ярмарку в м. Києві і схвалені до виробництва. Торговельні організації зробили замовлення на виготовлення цього одягу.

На знімку: (зліва направо) модельєр-конструктор експериментального цеху Алевтина Поліщуківська, швачка-лаборантка, ударник комуністичної праці Лариса Коновалова обговорюють модель жіночої спортивної куртки.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

РОЗПОВІДАЄМО ПРО ОРДЕНОНОСЦІВ

З НАГОРОДОЮ, НА ДІЄ!

По-дівоному тоненька, висока і приваблива Надія Олексіївна Козлова зовсім не схожа на матір п'ятерох дітей, на жінку, якій п'ять років тому було вручено «Медаль материнства», а зовсім недавно, у серпні цього року, — орден Трудового Червоного Прапора. Вона вся сповнена енергії і молодечого запалу.

На стенді прохідної Артемівського УВП вивішено «Листок трудової слави», де написано: «Вітаємо Надію Олексіївну Козлову з нагородженням орденом Трудового Червоного Прапора! Зичимо дорогій Надії щастя, міцного здоров'я, нових успіхів у праці!» А в центрі Листка — фотографія Надії Олексіївни.

Вже багато років підряд про Козлову шириться слава передової трудівниці. Ударниці комуністичної праці, переможця соціалістичного змагання, «Майстер — золоті руки». І ось — висока нагорода.

Про Надію Олексіївну сміливо можна сказати, що це людина великої волі.

Козлову люблять у нас всі. За скромність, за доброту. У критичну хвилину вона завжди прийде на допомогу: заспокоїть, вселить віру у свої сили, покаже, як краще зробити те чи інше.

Сама Надія Олексіївна уже кілька років підряд не зверталася до слюсаря-налагоджувальника: її машина працює безвідмовно, а коли й трапляються якісь неполадки, що буває вкрай рідко, швея сама їх усуває, не гірше, як справжній механік.

Шие Надія Олексіївна робочий спецодяг. Норми виробітку щоденно перевиконує.

За порадою директора підприємства Галини Олександрівни Бондаренко я побувала у Надії вдома. Трикімнатна квартира на п'ятому поверсі, чистота і затишок. Діти охайно вдягнені, зачесані. Чоловік — високий, широкоплечий і міцний, люб'язно посміхається.

Сидимо, розмовляємо. Надія Олексіївна в домашній обстановці ще м'якша і привітніша. Розповідає, як, закінчивши Жданівську школу для глухих дітей, 17-річною дівчиною замислилась над своєю долею. Хотілося їй шити, але мати, потомствена селянка, радила йти працювати дояркою. Не послухала її Надія і разом зі старшою сестрою (боялася сама вперше вирушити в дорогу) поїхала в Донецький облвідділ УТОГ. Там її уважно вислухав голова облвідділу Микола Венедиктович Калиниченко і дав направлення на Артемівське УВП.

Отак розпочала Надія Олексіївна свою трудову діяльність. З'явилися товариші, друзі. Успіх у роботі прийшов якось відразу. Шити вона вже уміла (навчилася у школі), а швейну справу любила. Зустріла Віктора, а через деякий час вони одружились. І живуть уже 20 років...

Поверталася я від Козлових з почуттям глибокої гордості. Яка щаслива доля глухих жінок в нашій країні!

С. СИЧОВА.

м. Артемівськ,
Донецької обл.

БІБЛІОТЕКА НАЗУСТІЧ ЮВІЛЕЮ

ДО СЕРДЕЦЬ ТРУДІВНИКІВ

Всі заходи масової роботи, яку тепер проводить бібліотека Івано-Франківського будинку культури, можна назвати своєрідними жовтневими читаннями. Адже з кожним днем, що наближає нас до 60-річчя Великого Жовтня, зростає попит читачів на літературу, в якій відтворено першу за всю історію людства перемогу пролетаріату над буржуазією.

— Книжки цієї тематики не залежуються на стелажах, — говорить бібліотекар З. М. Гуменюк, — адже серед читачів — робітники і службовці, що в переважній більшості навчаються в гуртках політичної та економічної освіти, у вечірній школі.

Але, як показує практика, читач не завжди знає, яку літературу може надати бібліотека в його розпорядження. Та Зіновій Миколайович все робить для того, щоб кожний, хто переступає поріг бібліотеки, був проінформований про це. І найперше — про новинки літератури жовтневої тематики. В читальному залі оформлено стелажі і вітрини, які інформують про нову літературу. На спеціальному столі бібліотекар розкладає ті книжки, що надійшли останніми днями; звичайно, не забуто й інформаційний каталог: «Кожній книзі — свою адресу».

Ось зайшов Олександр Зверев. Передовий виробничник бере ак-

тивну участь і в громадській роботі. Якось він сказав: «Не уявляю свого життя без книги». І це дійсно так. Він — один з найактивніших читачів. В його бібліотечному формулярі поряд з художніми записано немало книг з суспільно-політичної літератури, які об'єднує одна тематика — «Жити і працювати по-ленінськи». Під таким девізом у читальному залі бібліотеки відкрито і виставку книг. Майже щотижня Зверев приходить до бібліотеки і, як один з активістів, допомагає бібліотекарів готувати і проводити усні журнали, літературні вечори, читальні конференції. Мабуть, жоден із заходів у бібліотеці не проводився без його безпосередньої допомоги.

Як відомо, Станіславщина за буржуазного ладу відігравала певну роль в революційній боротьбі, яку очолювали члени Комуністичної партії Західної України. За останній час у періодичній пресі з'явився ряд матеріалів про комуністичне підпілля на Прикарпатті. Вони і стали основою для бесід про боротьбу трудящих західноукраїнських земель за возз'єднання з Радянською Україною, які систематично проводяться в бібліотеці.

В одній невеличкій замітці важко розповісти про весь арсенал ма-

сової роботи нашої бібліотеки. Та все ж хочеться зазначити, що великого значення у нас надають обслуговуванню глухих трудівників за місцем проживання. У червоному кутку гуртожитку УВП не тільки влаштовано пересувку, але й часто тут проводяться мімічні читання, бесіди, диспути, які організовує З. М. Гуменюк. Він намагається організувати роботу так, щоб кожною виданою книгою, кожним масовим заходом і наочною пропагандою допомагати глухим трудівникам досягнути велич накреслень партії, підвищувати ефективність виробництва і якості праці.

Всю роботу бібліотеки по ідейному, трудовому і моральному вихованню глухих трудівників нині культармійці нерозривно пов'язують з обговоренням проекту нової Конституції СРСР. Великі права людини праці, записані в проекті Конституції, сповнюють серця гордістю за державу, яка неухильно піклується про соціальний розвиток суспільства і культуру радянських людей, і викликають у них прагнення самовідданою працею підтвердити свідомість своїх обов'язків як громадян Країни Рад. Використовуючи різні форми і методи роботи бібліотеки і Будинку культури, культармійці стараються зробити і свій вагомий внесок у виконання планів і зобов'язань другого року десятої п'ятирічки.

Н. КОНВАЛЮК.

м. Івано-Франківськ.

Великий трудовий стаж має швачка Полтавського учбово-виробничого підприємства № 1 Олександра Борисівна Харченко. Ударниці комуністичної праці досягла високого рівня майстерності, завжди йде в перших рядах учасників соціалістичного змагання за високі кількісні й якісні показники.

Наполегливо трудиться Олександра Борисівна і в другому році десятої п'ятирічки. Готуючи гідну зустріч 60-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції, вона систематично виконує змінні завдання на 150 процентів.

Передова швачка щедро передає свій багатий досвід молодим трудівницям. Вона допомогла оволодіти швейною справою чотирьом робітницям, які нині працюють самостійно, перевиконуючи виробничі завдання, радує успіхами свою наставницю.

На знімку: О. Б. Харченко.
Фото Г. ВАСИЛЬЧЕНКА.

ЛЮДИ НАШОГО ТОВАРИСТВА

ВІД РОБІТНИЦІ ДО КЕРІВНИКА

Якось в 1945 році, коли я працювала у Ворошиловградському обласному відділі УТОГ, ми одержали листа з міста Рубіжне від однієї дівчини по імені Тетяна Попова. Вона писала про свою долю, про те, що оглухла, відірвана від життя, перебуває на утриманні батька й мачухи і не знає де продовжити навчання.

Порадившись з колишнім головою обласного відділу УТОГ тов. Радомським, ми дали їй відповідь. Пояснили, де можна працювати і вчитись, запропонували приїхати до Ворошиловграда особисто.

Невдовзі вона приїхала з батьком. Худенька, сором'язлива дівчина, яка спілкувалася з нами на папері. Тоня виявила бажання працювати на швейній фабриці, але набору не було, і вона погодилася піти тимчасово на ліжкову фабрику, де потрібні були люди. Попрацювавши тут кілька місяців сіточницею, нарешті здійснила своє бажання — перейшла на швейну фабрику. Тут у повній мірі розкрилися її здібності швачки. Комсомолка стала ініціатором багатьох хороших починань, активним учасником громадського життя.

Незабаром Тетяна Андріївна вийшла заміж за робітника одного з заводів міста Олександра Архиповича Пилякіна. Потім сім'я поповнилась дочкою і сином. Прибавилось турбот, але Тетяна Андріївна не нарікала на труднощі, продовжувала працювати і виховувати дітей. Разом з тим навчалася в школі робітничої молоді, яку закінчила з відзнакою.

1954 року Пилякіну призначено на посаду художнього ке-

рівника Будинку культури УТОГ нашого міста. Вона виступає в драматичному гуртку, завідує бібліотекою. Де б не довелось працювати, Тетяна Андріївна завжди ініціативна, захоплює активністю й інших.

Ще один важливий поворот в житті стався 1961 року, коли Т. А. Пилякіну було висунуто на посаду голови Ворошиловградського обласного відділу УТОГ, де вона ось уже п'ятнадцять років незмінно працює. Перебуваючи на цій посаді, 1968 року Тетяна Андріївна поступила в члени великої партії Леніна. А це ще більш мобілізувало її волю й енергію, підвищило відповідальність за доручену справу.

За багаторічну бездоганну працю Т. А. Пилякіна неодноразово одержувала премії і заохочення від вищестоящих організацій, заслужила авторитет і повагу серед членів обласного відділу. На X з'їзді Українського товариства глухих її виявлено високе довіря — обрано головою Центральної ревізійної комісії УТОГ.

Такий шлях Т. А. Пилякіної — від рядової робітниці до відповідального керівника. Це явище можливе тільки в країні переміжного соціалізму, де Конституцією не тільки гарантується, а й забезпечуються всі умови всебічного розвитку і зростання трудівника.

Тетяна Андріївна — проста, душевна людина. Її часто можна зустріти в кімнаті робітника, на сімейному святі, де вона знайде привід для душевної і щирої розмови. Так само завжди відкриті для відвідувачів двері її робочого кабінету.

Ф. ЧАБАНОВА,

пенсіонерка.

Значну роботу проводять народні дозорці Конотопського УВП. Вони не лише добираються усунення недоліків, а й виявляють невикористані резерви, поширюють передові методи праці, активно сприяють адміністрації, всьому колективу у виконанні виробничих завдань і соціалістичних зобов'язань.

Цього разу народних контролерів зацікавили методи передової швачки цеху В. Д. Кривошей, яка охоче розповіла про свій досвід.

На знімку: (зліва направо) інженер В. М. Голенко, швачка В. Д. Кривошей, парторг Г. А. Васильєва, майстер Л. Г. Родіонова і технолог Є. І. Душина під час розмови.

Фото П. ЯКОВЕНКА.

На „Голубому вогнику“

Запорізький облвідділ УТОГ провів днями «Голубий вогник», на який запросив двадцять передовиків народного господарства області. Ця зустріч трудівників була присвячена обговоренню проекту нової Конституції Союзу РСР і 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Вечір відкрила Олександра Федорівна Іваненко — працівник облвідділу УТОГ. Привітавши присутніх, вона відмітила великі успіхи радянського народу за 60 років.

Члени нашого Товариства А. Ф. Шульга (Василівський район), І. Ф. Кочовий (Вільнянський ра-

йон) розповіли про те, як вони трудяться і як живуть.

Валентина Ермакова з Василівки прочитала кілька своїх поезій про Батьківщину, партію, ліричні вірші. Глуху поетесу нагородили бурхливими оплесками.

Працівник Будинку культури С. М. Мордушенко розповів про величезне значення проекту Основного Закону нашого життя для дальшого розвитку радянського суспільства.

На «Голубому вогнику» панувала атмосфера тепла і святковості.

М. МАРЧЕНКО.

м. Запоріжжя.

«НІ З КИМ»

Головний герой стрічки — підліток, який через розлучення батьків залишається сам.

Коли суддя запитує в нього, з ким він бажає жити далі — з батьком чи матір'ю, — Алеко відповідає: «Ні з ким».

Наш фільм не захищає розлучення, але й не твердить, що невдалий шлюб слід зберігати за будь яку ціну в ім'я розпливчатої і сумнівної мети — «заради дитини», — говорить письменник і сценарист Георгій Данаїлов. — Звичайно, діти розлучених батьків страждають, як страждає і наш герой. Але страждають і ті діти, батьки яких живуть під одним дахом в атмосфері сварок, ворожнечі і, навіть, взаємної ненависті.

Наша мета, — додає режисер Іванка Грибчева, — примусити дорослого глядача подивитися на цю ситуацію очима дитини, оцінити її з точки зору підлітка. Сподіваємося також, глядач зрозуміє, що не тільки батьки, а й усі ми відповідаємо за виховання молодшої людини.

Картину представляє кіностудія художніх фільмів (Болгарія). У

ній знімалися актори Ані Бакалова, Стойчо Мазгалов та учень середньої школи Алеко Кочев.

«КОЖНИЙ ПОМИРАЄ САМОТНЬО»

Західнонімецький фільм — екранізація однойменного роману Ганса Фаллади, здійснено режисером Альфредом Форером.

...Берлін 1940 року. Повітряні тривоги, бомбардування. Син майстра столярного цеху Квангелія Отті приїздить додому в короткочасну відпустку. Та незабаром він дістає наказ виїхати до Франції, де і гине. Втрата єдиного сина означає для Анни Квангелі катастрофу. Вона вбачає у смерті своєї дитини не жертву, як про це галасує нацистська пропаганда, а вбивство. В душі жінки прокидається протест. Протест дещо наївний — адже політикою вона ніколи не цікавилася. Під руку потрапляють старі, нікому вже не потрібні поштові листівки. Вона бере ручку, чорнило і пише: «Фюрер убив мого сина...»

У фільмі знімалися актори Хільдегард Кнеф, Карл Раддаци, Мартін Хірце, Сільвія Манос. Виробництво «Лізафільм», ФРН.

Футбол

Приз у ворошиловградців

У ВЕРЕСНІ в м. Ворошиловграді, на стадіоні імені В. І. Леніна, пройшли змагання на першість з футболу серед команд другої групи. В змаганнях взяло участь шість команд з таких областей: Чернігівської, Черкаської, Чернівецької, Миколаївської, Дніпропетровської та Ворошиловградської.

В результаті напружених поєдинків на футбольних полях місця розподілилися так: на першому — команда Ворошиловградської, на другому — Черкаської, на третьому — Миколаївської областей. Інші місця відповідно посіли команди Чернівецької, Дніпропетровської та Чернігівської областей.

Для учасників змагань було організовано велику спортивну лотерею.

За час змагань до суддівської колегії не надійшло жодного протесту на результат гри, що свідчить про об'єктивне суддівство та високу дисципліну футболістів на полі.

Командам-переможцям та кращим гравцям член президії облвідділу УТОГ В. С. Скоморохов вручив дипломи, грамоти, вимпели, а також квіти.

Н. СЕЛЮТІНА.

На фото: гострий момент біля воріт Чернівецької команди. З м'ячем нападаючий з м. Миколаєва Юрій Хардинов. На знімку внизу переможець другої групи — команда Ворошиловградського облвідділу УТОГ.

Фото В. КОРОЛЬОВА.

Нотатки туриста

НА СПОРТИВНИХ АРЕНАХ

Ще в перший день приїзду до Бухареста, як тільки автобус вирушив з вокзалу до готелю «Дунареа» — постійного помешкання групи, всі наші туристи звернули увагу на плакати, розклеєні на вулицях міста — легкоатлет на біговій доріжці стрімко долає дистанцію. Внизу великі римські цифри XIII і напис румунською та англійською мовами: «Всесвітні ігри глухих».

Бухарест. Монумент воїнам Румунської армії, що боролися за визволення країни від фашизму. Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

У ті дні місто жило під знаком наближення цієї великої спортивної події, що, перш за все, відчувалося в рекламі, напливі великої кількості туристів з багатьох країн світу. На прилавках магазинів про це нагадували і сувеніри, випущені до змагань.

Слід сказати, що столицю Румунії не випадково було обрано місцем для проведення XIII Всесвітніх ігор. У Бухаресті добра спортивна база. Тут багато стадіонів і серед них такі, як «Динамо», «Прогресул», «Республіка», «Олімпія», «Воїша», басейн спортивного комплексу «23 Серпня» та інші. На цих стадіонах є добре впорядковані футбольні поля, волейбольні, баскетбольні та інші майданчики. Тут люблять спорт і цій справі приділяють велику увагу.

Відкриття XIII Всесвітніх ігор відбулося в урочистій обстановці на стадіоні «Динамо». Рівно о десятій годині за місцевим часом на трибуну піднімаються члени оргкомітету по проведенню XIII Все-

світніх ігор. Зведений військовий оркестр виконує спортивний марш. Під його звуки розпочався парад спортсменів.

Першими повз переповнені трибуни стадіону пройшли спортсмени Франції — вони в 1924 році виступили з ініціативою проведення Всесвітніх ігор глухих. А вже за ними, по алфавіту, колона за колоною йшли спортсмени інших 33-х країн. Кожна команда була одягнута в свою особливу форму. На чолі спортивної делегації йшов прапорносець зі знаменом своєї країни, а поруч з ним, у національному румунському костюмі крокувала дівчина з яскравим букетом квітів.

Коли на доріжці стадіону вийшла спортивна делегація СРСР у сірих штанах і красивих бордових піджаках з емблемою державного герба на лацканах, глядачі на трибунах стадіону зустріли посланців Країни Рад щедрими оплесками.

Останніми пройшли господарі Всесвітніх ігор — спортсмени Румунії.

З привітанням до учасників спортивних ігор звернувся Іон Дінке — голова Бухарестської міської Ради, він же голова оргкомітету по проведенню XIII Всесвітніх ігор. Після коротких промов інших керівників виступив президент Румунського товариства глухих Георг Мікля. Він говорив мовою міміки і жестів. На стадіоні, перед шеренгами спортсменів, всі виступи перекладали чотири перекладачі.

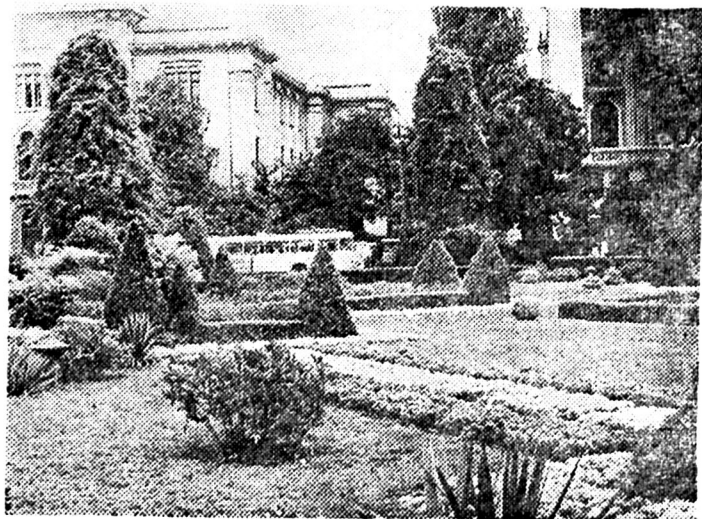
Іон Дінке оголосив XIII Всесвітні ігри відкритими. Прозвучав державний гімн Соціалістичної

Республіки Румунії. Спортсмени пронесли перед трибунами біло-зелене полотнище прапора олімпіади, а потім підняли на флагшток. Шведська делегація, де проходили XII ігри, передала цей прапор румунській. Тут він зберігатиметься до XIV Всесвітніх ігор, що відбудуться через чотири роки в Ірані.

Учасники Всесвітніх ігор розтікалися по різних стадіонах для участі в змаганнях, а на «Динамо» того дня відбувся футбольний матч між командами Швеції і ФРН. Перемогли футболісти Західної Німеччини з рахунком 4:1, забивши всі п'ять м'ячів, причому, один з них у свої ворота.

Члени нашої туристської групи на протязі всього перебування в Бухаресті відвідували лише ті змагання, де виступали радянські спортсмени. Ми вболівали за їхні успіхи всім серцем і душею, підтримували їх добрим словом, підбадьорували жартами, оплесками. Приємно було бачити у складі збірної команди СРСР і групу українських спортсменів. Нас дуже радувала професійно впевнена гра киянок-волейболісток — Наталії Фішель і Тетяни Тисовської, виступи футболіста Володимира Костенка та багатоборця Олександра Потопальського.

У Бухаресті кияни зустрічалися також з іноземними туристами та спортсменами, вели дружні розмови, обмінювалися значками, сувенірами. Їх жести і міміку ще можна зрозуміти, а от мова... Але найбільше ми приділяли уваги своїм спортсменам.

Сквер у центрі м. Бухареста.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Лауреат I Всесоюзного фестивалю художньої самодіяльної творчості трудящих, робітник Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» Володимир Скурчинський часто відвідував готель «Асторія», де мешкали члени збірної команди Радянського Союзу і не раз давав для них концерт зі своєї програми оригінального жанру. До речі, він же обміняв і зібрав найбільшу серед нас кількість сувенірів-значків, вимпелів, прапорців, гербів. Артист театру «Райдуга» Анатолій Василенко під акомпанемент ресторанного оркестру, де ми харчувалися разом з японськими та угорськими спортсменами, виконав танок «Циганочка».

В останній день змагань на стадіоні «Прогресул», у першій половині дня, у фінальному поєдинку зустрілися збірні команди футболістів СРСР і ФРН. З рахунком 4:3 перемогли наші спортсмени і стали бронзовими призерами XIII Всесвітніх ігор глухих. У другій половині того ж дня на іншому — великому стадіоні «Республіка» відбулася фінальна зустріч між командами футболістів Румунії і Болгарії за перше місце.

Це була вельми цікава гра на стадіоні, вщерть переповненому вболівальниками, — членами товариства глухих Румунії, які приїхали на ігри з багатьох областей країни. Їх підтримка надала наснаги румунським футболістам і у впертій боротьбі, з рахунком 2:0 вони виграли перехідний кубок та золоті медалі чемпіонів світу.

Вручав нагороди всім призерам футболістам голова національного комітету СРР по фізкультурі і спорту генерал-майор Марін Драга. Після церемонії вручення медалей відбувся заключний парад спортсменів. Прозвучали останні акорди державного гімну Соціалістичної Республіки Румунії і на цьому XIII Всесвітні ігри глухих завершилися.

І от ми знову у купейному вагоні міжнародного експреса «Софія — Москва». Ділюся своїми враженнями від перебування у Бухаресті та з нетерпінням чекаємо скорішої зустрічі з рідними і друзями.

Вранці поїзд перетнув державний кордон СРСР. На першій же станції залізничники замінили вузькі колісні пари вагонів на ширші і поїзд помчав просторами рідної України, а надвечір того ж дня ми вже були дома.

С. ГУБКІН,
І. ЩЕРБАНЮК.

БУХАРЕСТ — КИЇВ.

Фінішувала першою

У минулому номері газети розповідалося про участь учениці Піщанської школи-інтернату для глухих дітей Тетяни Загоруйко в обласному комсомольсько-молодіжному кросі. Тоді вона завоювала друге місце з бігу на 2000 метрів серед своїх ровесниць.

Недавно на долю юної спортсменки випав новий успіх. На першості ДСТ «Колос», що проходила у м. Ямполі на Вінницькій, дівчина зайняла перше місце з бігу на 2000 метрів серед дівчат 1959—1960 років народження. Вона показала результат 7 хвилин 20 секунд. Тетяну Загоруйко включено до складу обласної збірної ДСТ «Колос» для участі у республіканських змаганнях.

В. ЛЯШКО,
вчитель фізкультури Піщанської школи-інтернату.
Вінницька обл.

На землі нескорених героїв

Група виробничників Дрогобицького учбово-виробничого підприємства у складі 30 чоловік нещодавно побувала на екскурсії по місцях бойової слави.

Поїздку кращих трудівників організували місцевий комітет профспілки, первинна організація УТОГ та дирекція підприємства. Екскурсанти відвідали місця оборони Бреста, оглянули меморіальний комплекс, фортецю, поклали квіти до могили нескорених героїв.

Відбулася зустріч членів БілТОГ Брестського і членів УТОГ Дрогобицького будинків культури. Між гостями і господарями зав'язалася дружня бесіда. Виробничники поділилися досвідом роботи, розповіли про ювілейну вахту на честь 60-річчя Великого Жовтня.

Ця зустріч надовго залишиться в пам'яті членів нашого Товариства і білоруських друзів.

Є. ХРОБАК,
інструктор фізкультури
Дрогобицького УВП.

Редактор П. БУЛАТОВ.

* Закінчення. Початок див. «Наше життя» від 17, 24 вересня ц. р.